

Mitä vikaa minussa on?

Kiusaamiseni alkoi ensimmäisen luokan lopussa. Minua alettiin syrjimään ja nimittelemään. Minulla oli ennen sitä yksi hyvä kaveri. Olimme paljon kahdestaan. Mutta kaikki muuttui, kuin sormia napsauttamalla. En kertonut siitä silloin mitään keväällä. Ajattelin että se olisi jo unohdettu ensi syksynä. Toisin kävi. Kakkosluokalla kaikki alkoi mennä alamäkeen. Vietin välitunnit yksin ja paritöissä jäin yksin. Minua syrjittiin ja haukuttiin. Kolmosluokalla se oli sitä samaa. Neljännellä luokalla minulle alettiin tehdä "kepposia" mitkä nyt ei ollut niinkään kivoja. Aprillipäivänä sain nastan penkille. Se oli vielä viimeisenä päivänä. Muistan vain, kun kaikki nauroivat.

Viidennellä luokalla kolme vanhinta luokkaa joutuivat menemään väliaikaisesti toiseen kouluun uuden koulun rakentamisen ajaksi. Olin kuvitellut että kaikki olisi hyvin sinä vuonna. Sillä syksy oli mennyt niin hyvin. Joulukuun alussa kuitenkin kaikki meni taas perseelleen. Olin ensimmäinen luokaltani kellä alkoi kuukautiset. Eräs luokallani oleva tyttö oli saanut sen selville ja alkoi levitetää juoruja. Se oli kestänyt jo kolme viikkoa. Olin kertonut kahdelle muulle kaverilleni että ne olivat alkaneet. Joulujuhlamme pidettiin omalla koulullamme. Vaikka siellä tehtiin uutta koulua. Ne kaksi kaveriani tulivat luokseni ja kertoivat että se tyttö oli juorunnut. Kun kysyin mistä he olivat saaneet tietää, toinen heistä vastasi että oli kuullut pikkusiskoltaan, joka oli ollut silloin kolmos luokalla. Kaverini pikkusisko on samalla luokalla sen juoron liikkeelle laittaneen tytön siskon kanssa. Koko alakoulu tiesi siitä. Kaikki tuijottivat minua sinä iltana.

Sitten se sama tyttö joka pisti juoron liikkeelle sai jostain päähänsä että kiusaisin häntä joulun jälkeen. En, en ole ikinä kiusannut ketään. Joten siitä alkoi loppukevään kuraattorikäynnit. Se tyttö osasi manipuloida selvästi. Hänen äitinsä uskoi kaiken mitä hän sanoi. Ja opettajani silloin piti sitä samaa tyttöä lellikkinä. Joten opettajana pisti kaiken minun syykseni. Koko talvi meni siinä.

Toukokuussa vietin syntymäpäivääni. Pidin silloin yökyläsynttärit. Kutsuun vain neljä henkilöä. Yksi heistä ei päässyt. Ja lopulta sainkin kulla että hän joka ei päässyt olikin valehdellut. Hän ei vain halunnut tulla. Syntymäpäiväni jälkeen meni puolitoista viikkoa, kun sain tietää että minusta oli tehty Whatsapp-pilaryhmä. Ryhmässä oli koko luokkani. Minusta oli tehty pilalauluja, haukkumanimiä ja muuta sellaista. Kun luulin että luokkani pojat olisivat tehneet ne pahimmat jutut sinne, se osoittautuikin vääräksi. Luokkani tytöt olivat tehneet ne. Asia meni poliisiasiaksi. Emme kuitenkaan tehneet rikos ilmoitusta, koska minun olisi itse pitänyt kertoa kaikki mitä siellä ryhmässä oli minusta sanottu. En siis tiennyt kaikkea mitä siellä oli. Joten ei sitten tehty sitä ilmoitusta. En olisi pystynyt kertomaan. Kuraattori kävi kerran koulun päättymisen jälkeen kotonani juttelemassa kanssani.

Kesän vietin yksin kotona. Emme käyneet missään. Minua suoraan sanottuna pelotti mennä kuudennelle luokalle seuraavana syksynä. Koko syksylukukauden olin yksin. Eräs vanha

luokkalaiseni joka muutti ykkösellä pois oli tullut takaisin. Hänkin oli syy miksi olin yksin. Silloin aloin pitämään itseäni mitättömänä. Mutta yllätyin kevään lopussa kuinka hyvin kaikki oli mennyt sinä lukukautena. Vaikka olinkin yksin ja minua syrjittiin vapaa-ajalla. Mutta koulu. Se oli mennyt yllättävän hyvin. Se tyttö joka laittoi silloin sen juorun liikkeelle yritti siltikin kiusata. En vain jaksanut enää välittää siitä. Sainkin siitä takaisin muuttaneesta työstä itselleni ystävän.

Kun seiskaluokka alkoi jännitin kovasti. Se oli nimittäin isompi koulu, kuin entiseni. Luokkani jakautui kahtia ja se kenestä sain ystävän joutui juuri toiselle luokalle kuin minä. Syksy meni ihan okei. Mutta, kun kotona alkoi tulla ongelmia niin alkoi koulussakin. Minua alettiin taas kiusaamaan. Sain kotonakin kuunnella joka päiväistä vanhempien riitelyä. Lopulta he erosivatkin. Joulun jälkeen äiti muutti pois ja jäin isälle. Isällä olikin naisystävä jonka kanssa petti äitiäni. Olin vihainen isälleni. Ikävöin myös todella paljon äitiäni. Näin häntä viimeksi helmikuun toisella viikolla.

Tammikuun alussa jätin syömisen. Syön nykyään kaksi kertaa päivässä. Eli kun tulen koulusta ja sitten joskus 17-19 välillä. Koulun jälkeen olen vain kotonani. Illalla itken monesti itseni uneen miettien "mikä minussa on vikana?" Olen saanut kuulla kaikki nämä vuodet kuinka läski ja ruma olen. Hiihtoloma loppui juuri ja sain olla kaikesta paskasta mahdollisimman kaukana. Enkä ymmärrä sitä miksi minua kiusataan musiikkimakunikin takia. No kuitenkin, muutan äitini luokse, kun tämä lukukausi päättyy. Aloitan kasiluokan siis uudessa koulussa. Pelkään, että kaikki muuttuu vielä pahemmaksi. Tällaista tämä on ollut..